

Toldlovsforslaget. Den daværende Finansminister mente imidlertid ikke at kunne modtage et saadant Forslag, og man nøjedes da med at indrette et Toldraad, der fik den Opgave at være et Organ for alsidig Drøftelse af Toldsager, og gennem hvilket der navnlig skulde kunne fremføres Anker over Toldadministrationens Praksis, Ønsker om Ændringer i denne og i det hele alle Spørgsmaal, som Almenheden kunde have paa Hjerter vedrørende Toldlovens administrative Udførelse. Efter Toldlovens Givelse ytrede der sig i Handelsmænds, industridrivendes og Haandværkeres Kredse et levende Ønske om at faa oprettet en Tolddomstol som den, der havde været paa Tale her under Forhandlingerne om Toldloven, og saavel Handelsmødet som Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industri udtalte enstemmigt Ønsket om, at der „ved Lovgivning bliver aabnet Adgang til en hurtigt arbejdende, af Administrationen uafhængig Appellinstans, som med fagkyndig Autoritet kan dømme Toldvæsenet og Importørerne endeligt afgørende imellem ved Meningsforskel om den rette Fortolkning af Toldlovens Bestemmelser“. Det var da ganske naturligt, at det første Emne, der blev underkastet Toldraadets Behandling, netop blev Muligheden af Indrettelse af en saadan Tolddomstol. Spørgsmaalet blev særlig rejst af de Repræsentanter for Handel, Industri og Haandværk, som have Sæde i Toldraadet. Regeringens Standpunkt til denne Sag er imidlertid nu det samme som i 1908, nemlig, at man ikke vil kunne gaa ind paa Indretningen af en saadan Tolddomstol som den, der er ønsket fra de vedkommende interesseredes Side. Man kan det ikke, fordi man i ethvert Tilfælde ikke vil kunne give Afkald paa den Appel til Højesteret, som eksisterer nu for en Række af Toldsager, idet man ikke kan lade en Domstol, for en stor Del sammensat af to af de interesserede Erhvervsgrupper, være højeste Instans i Spørgsmaal, der i meget høj Grad berøre almindelige Forbrugsinteresser, betydningsfulde Erhvervsinteresser ogsaa for andre Erhverv og, sidst, men ikke mindst, væsentlige Interesser for Statskassen. Thi det maa jo ikke glemmes, at gennem Tolden har Staten sin betydeligste Indtægt, og den eneste Autoritet, som den højeste Finansadministration vil kunne underordne sig ved Afgørelsen af Spørgsmaal, der kunne have den mest vidtrækkende Betydning for Statens økonomiske Stilling, er netop Landets højeste Domstol.

Da dette Standpunkt blev fastholdt paa Regeringens Vegne af Toldraadets Formand, og da Handelens, Industriens og Haandværkets Repræsentanter i Toldraadet ikke mente, at Indretningen af en Tolddomstol havde nogen væsentlig Betydning og vilde opfylde de Formaal, de ønskede skulde opfyldes dermed, hvis der vedblivende skulde fastholdes Appel til Højesteret, kom man ind paa en Forhandling om andre Veje, ad hvilke man kunde søge at opnaa en hensigtsmæssig Ændring af de bestaaende Forhold. Det er jo klart nok, at det Forhold, man særlig har taget Sigte paa fra Handelens, Haandværkets og Industriens Side, er dette, at den Afgørelse, der træffes af Generaldirektøren, vel kan indankes for Finansministeren, men naar den kommer til Finansministeren, da kommer den introduceret af netop den samme Generaldirektør og de samme Embedsmænd, som have truffet den Afgørelse, der bestrides fra den anden Parts Side. Det kan heller ikke nægtes, at der i dette Forhold kan være noget uheldigt. Dette er ogsaa indrømmet af Regeringen, og man har været fuldt ud villig til at imødekomme Ønskerne om en Ændring i Forholdet, for saa vidt man ikke fraveg det, der maatte være Hovedprincippet for Regeringen, nemlig at Afgørelsen maa ligge hos Finansministeren under Appel til Domstolene.

Af Toldraadets Forhandlinger er nu fremgaaet det Forslag, jeg i Dag skal have den Ære at forelægge. Naturligvis har Regeringen ikke været fremmed for Sagen paa dens tidligere Stadier, og naar Lovforslaget har faaet den Form, det nu har, er det med min fulde Billigelse. Jeg kan altsaa i et og alt tiltræde Forslaget, som det her foreligger. Forslaget fremkommer vel som en enstemmig Indstilling fra Toldraadet, men for en Del af Toldraadets ærede Medlemmers Vedkommende er Indstillingen kun subsidiaer, idet de Medlemmer, der særlig føle sig som Repræsentanter for Handel, Haandværk og Industri eller i hvert Fald dele disse Interessers Repræsentanters Syn paa det her omhandlede Forhold, have fastholdt som deres principale Ønske Indretningen af en saadan Domstol som den, om hvilken Handelsmødet og Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri have udtalt et Ønske, men de have subsidiaert kunnet gaa med til den her foreslaede Ordning, fordi de dog have ment, at det var et Fremskridt i Sammenligning med det bestaaende.